

Den mest værdifulde gave

"Men som der står skrevet: Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham, det har Gud åbenbaret for os ved Ånden" (1 Kor 2,9).

Hovedtanke

Guds evighed er en kilde til stadig ny erkendelse.

Introduktion

"Evighed?" – Hvordan skulle vi, der her på jorden er begrænset af tid og sted, kunne forstå evigheden! Vil selv den mest blomstrende fantasi ikke komme til kort? Er evighed egentlig attråværdig?

Følgende stammer fra en musical:

"Evighed er ubegrænset kedsomhed. Et trøstesløst hamsterhjul uden begyndelse og uden ende. Det samme om og om igen. Ingen jubel, ingen skræk. Kun den golde, kolde evighed." (Jim Steinman)

Evigheden – det er Guds dimension. Hans væsen og omfanget af hans skaberværk er alt andet end kedeligt. Evigheden er ikke en endeløs fortsættelse af en plagsom trummerum. Den kan ikke blot vurderes kvantitativt (af uendelig varighed). Evighed er af kvalitativ værdi. Den er attråværdig på grund af den elskende Guds nærvær.

"En frygt for at få vores fremtidige arv til at virke for materiel har fået mange til at lægge en symbolsk betydning i netop de sandheder, der lærer os at betragte den som vores hjem ... Menneskelige sprog kan ikke beskrive de retfærdiges belønning. Kun de, der får den at se, vil fatte den. Vores begrænsede forstand kan ikke fatte herligheden i Guds Paradis" (Ellen White, *Mod en Bedre Fremtid*, DB 2012, s. 546).

"I evighedens perspektiv er øjeblikket som et liv" (gruk af Piet Hein).

Døden er overvundet

Åb 21,1-7

Hvad bygger vi vores overbevisning om det evige liv på?

Baggrund

"Efter at have givet et indblik i historiens dunkleste afgrunde og for-dærv når Åbenbaringernes bog sit højdepunkt i åbenbaringen af Gud. Det er, som om to hænder fjerner et slør, så det Allerhelligste endelig kan blive synligt: Gud, alt i alle" (Adolf Pohl, WStB, *Die Offenbarung des Johannes*, 2. Teil, Berlin 1974, 205).

Dødens overvindelse og den evige trøst går hånd i hånd. Mens Johannes beskriver sin vision ud fra hukommelsen (v. 5a: sagde), kommer Guds påbud om at nedskrive (v. 5b: skriv): "Skriv, for disse ord er troværdige og sande."

Til fordybelse

Med dødens tilintetgørelse er den sidste, smertefulde barriere overvundet. Evigheden ligger åben forude. I evigheden vil ingen opleve en "opfyldelsens melankoli" (fornemmelsen af lede, efter at man har nået målet). Skaberen er nemlig den uudtømmelige kilde til liv.

Til anvendelse

At døden er overvundet, skaber frihed for det, der er meningsfuldt.

"De frelste vil opleve Guds nye verden som en skole med universet som ét stort forskningsområde. Det er Gud selv, der er læreren. Alle-rede i Edens Have grundlagdes en gren af denne skole, og når frelses-planen er afsluttet, fortsættes den påbegyndte undervisning" (Ellen White, *Uddannelse*, DB 1958, s. 301, i ny dansk oversættelse).

Til eftertanke

Hvilke erhverv og aktiviteter, som vi i dag anser for nødvendige, vil være overflødige i evigheden? Hvilke ubegrænsede muligheder vil der til gengæld være dér?

Voksende erkendelse

1 Kor 13,8-13

**At få større indsigt er også i evigheden en vedvarende proces.
Hvilken betydning har denne erkendelse for det, vi lærer her og nu?**

Baggrund

"I et spejl (v. 12) ser man uklart på grund af de antikke metalspejles dårlige kvalitet. Vi ser i en gåde. Når vi når til fuldendelsen, vil alle se Gud, som kun Moses engang gjorde det (sml. også 5 Mos 34,10). Denne vished bunder i, at vi allerede nu er kendt fuldt ud af Gud (i betydningen udvalgt; sml. 8,3)" (SEB 1710).

Til fordybelse

„Når det slør, der på nuværende tidspunkt kun lader os ane et fortegnet billede af fremtiden, til sin tid fjernes, ser vi Guds verden med egne øjne. Det, vi nu kun ser omridset af ... vil på det tidspunkt kunne ses klart og tydeligt ... Hvilket enormt forskningsområde for det menneskelige intellekt. Fremtidige naturvidenskabsfolk vil kunne gå helt tilbage til skaberværkets oprindelse uden at støde på den mindste form for synd eller dens konsekvenser" (Ellen White, *Uddannelse*, DB 1958 s. 303, i ny dansk oversættelse).

Til anvendelse

Hvilke "workshops" kunne man ønske sig i evigheden? Med hvem? Hvad vil jeg mon spørge om eller klage min nød over? Vil alle spørgsmål og beklagelser måske vise sig at være overflødige?

Til eftertanke

"Engang tænkte jeg, at jeg ville lovprise dig i sang, men dog først klage min nød, når jeg til sin tid står ansigt til ansigt med dig. Men nu er jeg blevet overvældet af at se dig, Herre, for du har båret mig langt ud over mig selv og min menneskelige tilværelse" (Mechthild von Brandenburg, *Beginer – enker og jomfruer* i 13. og 14. årh, som uden at have aflagt klosterløfte, forenede sig til andagtsøvelser og velgørenhedsarbejde).

Retfærdigheden sker fyldest

2 Pet 3,10-13

Hvad betyder løftet om retfærdighed for livet her og nu?

Evigheden er kendetegnet ved retfærdighed. Guds nye verden beskrives andre steder i Bibelen med farverige billeder, der går til hjertet. Peter derimod benytter et eneste begreb, nemlig *retfærdighed*. Hvor retfærdighed bor, er alt, som det skal være, alt er godt, og der findes ingen uopfyldte ønsker (v. 13).

Til fordybelse

I vores verden kan vi ikke påstå, at retfærdigheden bor. Den er højst en flygtig gæst. Denne bitre sandhed bekræftes dagligt i nyhederne.

Er tanken om retfærdighed blot en *utopi*? Ofte er et tilsyneladende forsøg på at opnå retfærdighed endt som fiasko efter mottoet: "Retfærdigheden ske fyldest, om end verden går til grunde."

Det, der er blevet tilbage, er *længslen* efter retfærdighed i vores hjerter. Men: Bør det blive ved tanken? Retfærdighed er en vedvarende *udfordring*.

"Herren er vor retfærdighed" (Jer 33,16; 1 Kor 1,30) – det er *garantien* for en varig retfærdighed.

Til eftertanke

"Retfærdigheden bor i himlen. På jorden vil vi, mens vi venter, forsøge at fordele uretfærdigheden retfærdigt" (Erwing Brezing).
Er disse ord udtryk for resignation eller mod til at tage små skridt?

Til anvendelse

Hvor er det i dag på sin plads at kæmpe mod uretfærdighed? Hvordan kunne det se ud i praksis? Hvilke erfaringer har jeg gjort på dette område?

Grundig forskning

1 Kor 2,10-12

Vi bliver aldrig færdige med at erkende Gud. Hvilke konsekvenser har det for måden, jeg omgås mennesker på, der tænker og tror anderledes, end jeg gør?

Baggrund

"Gud kan kun erkendes gennem Gud. Hvis mennesket vil erkende Gud, har det brug for Guds ånd. Den har Gud givet menigheden, ikke for at kunne begribe hemmeligheder, som man kan prale af, men for at erkende, hvad Gud har skænket os" (SEB 1697).

Til fordybelse

"Vi forbløffes over alt det, menneskets ånd formår at udforske ... Vi forundres over de dybsindigheder, de store digtere lader os få indblik i. Vi ser bevæget og forskrækket ned i vores eget hjertes afgrund. Men hvad er Guds ånd i sammenligning med det? Den ransager *alt*. Hvilke enestående og *gådefulde dybder* er der ikke i Guds væsen! Hvor ynkeligt begrænsede og fattige er ikke vores tanker om Gud! Vi tror, vi kan erkende den 'gode Gud'. Med den største selvfølge mener vi at kunne 'forstå' ham. Vi har hårdt brug for ordet om Guds dybder, og vi burde stoppe op og fordybe os i det" (Werner de Boor, WStB, *Der erste Brief des Paulus an die Korinther*, Berlin 1967, 61).

"Havet ville spejle himlen. Derfor gjorde det sig store anstrengelser. Det blev højvande og lavvande. Det kredsede i strømhvirvler og storm. Men lige meget hjalp det. Til sidst gav havet op. Af mangel på kræfter og ideer blev det blikstille og blankt. Først da tog himlen bolig i havet. Skyerne spejlede i den stille overflade. Havet blev blå som himlen" (Fortælling om havet, *Kierkegaards Opbyggelige Taler*).

Opgivelsen af alle egne anstrengelser og kræfter gav det ønskede resultat.

Til anvendelse

Den, der til sin tid vil granske dybere, vil ikke her og nu stille sig tilfreds med overfladiskhed.

Til eftertanke

"Ligesom kundskaben er gradvist tiltagende, vil også kærligheden, ærefrygten og lykken øges. Jo mere menneskene lærer om Gud, jo større beundring får de for hans karakter" (Ellen White, *Mod en Bedre Fremtid*, DB 2012, s. 548).

Ét er fornødent

Joh 3,31-36
Rom 6,23
2 Kor 9,15

"... men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre"
(Rom 6,23b)

Til fordybelse

"Jul er det, der ligger under træet". Sådan lød – frit oversat – et reklameslogan i Tyskland for nogle år siden. Det er en stor fejltagelse, for julen er det, der lå i krybben for længe siden. Gud selv er gaven til os. Det evige livs gave er til stede i Jesus Kristus. I ham får vi liv, retfærdighed, frihed, kærlighed og frelse. Alt dette har evig gyldighed i Kristus. "Den, der har Sønnen, har livet". Denne gave er så ubeskrivelig stor og fantastisk, at ord ikke slår til.

Til eftertanke

Forestil dig, at du som gave får en bekræftelse på, at du er optaget på *universitetet* i det himmelske Jerusalem. Hopper du højt af glæde, eller vil du gerne have den byttet? Udtrykket "evighedsstudent" ville i hvert fald få en helt ny betydning.

Forestil dig, du får et skøde på, at du fra nu af er ejer af en *vingård*. Synes du, det er fantastisk eller rædselsfuldt, for "hvad forstand har en fisker på vinavl?"

Forestil dig, at din eneste gave er et *digt*. Ville du blive skuffet? Så prøv at læse følgende:

"Intet skal skræmme dig, intet skal forskrække dig, alt forgår. Gud forandrer sig ikke, tålmodigheden kan alt. Den, der holder sig til Gud, mangler intet. Gud alene er nok"
Teresa af Avila (1515-1582): "Sólo Dios basta".

"Hvem har jeg ellers i himlen? Hos dig ønsker jeg intet på jorden"
(Sl 73,25).

En ny sang

Åb 14,1-3; 5,8-14

Den nye sang er fremtidsmusik. Hvilken betydning har den for vores tid?

Henviser ordet "ny" til det tidspunkt, hvor sangen opstod, eller til dens indhold? Man møder allerede udtrykket i Salmernes Bog. Sl 98,1 giver begrundelsen: "For han har udført undere."

"Den nye sang ... indeholder ikke subjektive følelser. Den handler om Guds store gerninger. Med korte sætninger omtaler den Guds sejr, Guds herredømme og tjeneste for Gud. Noget af det, som er anslået i den nye sang i Det Gamle Testamente, bryder igennem i hele sin fylde i den nye sang i Johannes' Åbenbaring i Det Nye Testamente. Den ser frem til ... den endelige sejr ... og den endelige herliggørelse" (A. Pohl, WStB, Die Offenbarung des Johannes, Teil 1, Berlin 1972, 165f.). I Åb 14,3 tales der om at lære en ny sang, som kun de frelste (de 144.000) kan synge på grund af deres erfaringer. I Åb 5,8-14 synger de himmelske væsener også en ny sang. Den er ny, fordi den handler om Lammets offergerning til frelse for mennesker. Enhver ny erfaring med Gud kan motivere til en ny sang.

Til fordybelse

"Himmelens hersker,
bønhør vor stammende tale,
hør nådigt på vore matte sange,
når dit Zion priser dig med frydesang"
(J.S. Bach).

Er der her tale om uklædelig ydmyghed? Eller er disse ord udtryk for, at der er plads til forbedring på trods af trommer og trompeter?

Til eftertanke

"... men hvis man får nye noder af Gud, har man ikke længere brug for den gamle sang. Så har man fået en anden sang. Gud, begynd med mig – jeg er klar" (Manfred Siebald).

Resumé

Læringen fortsætter ind i evigheden – uden stress og eksamensangst.

Spørgsmål til drøftelse

Indledende spørgsmål	1. Hvad er den bedste gave, I indtil videre har fået?
Supplerende spørgsmål	2. Adventstiden – forventningens glæde er den største glæde.
Er I enig eller uenig i denne påstand?
1 Kor 2,9	3. Hvad taler imod, at man skulle kede sig i evigheden?
Åb 21,1-7	4. Hvilken frihed får vi på grund af, at døden er overvundet?
2 Pet 3,10-13	5. Hvorfor er "retfærdighed" nøgleordet for Guds evighed?
Hvad betyder det for livet her og nu?
1 Kor 2,10-12	6. I evigheden er der ingen ende på erkendelsen.
Hvad kunne I tænke jer at blive klogere på?
Afsluttende spørgsmål	7. Hvad har været vigtigt for jer i ugens bibelstudium?
Hvilke spørgsmål står stadig ubesvaret?